

[Arbejdsministeren]

at lovgivningen ikke fungerede i praksis. Det mener vi faktisk den gør, og det vil fru Lilli Gyldenkilde høre mere om i dag og i morgen, al den stund vi her kl. 9 har offentliggjort en aftale, som vi har indgået med Det Radikale Venstre.

Vi mener, lovgivningen fungerer i praksis, men i forhold til det, der var flertallets forudsætninger, blev der fundet et hul, som man så selvfølgelig her og nu fjerner. Det, der er hensigten med dette lille lovforslag, er ikke andet end at fjerne et hul, som det daværende flertal ikke havde tænkt sig at der skulle være i lovgivningen.

Så siger fru Lilli Gyldenkilde: jamen kan man så ikke lige så godt sige, at der ikke er nogen, der skal på graduerede dagpenge overhovedet, før det hele er overstået. Det siger vi nej til, og det gør vi også i den aftale, der er blevet offentliggjort her kl. 9. Vi siger nej, fordi vi synes, det er rimeligt, at de, der siger nej til et arbejdstilbud, eller som undlader at gennemføre et arbejdstilbud, kommer på de reducerede dagpenge. Ikke hvis det er, fordi de er blevet syge, har barselorlov eller noget i den stil, for så er der forlængelsesregler. Men hvis de siger nej eller holder op, mener vi, at det er rigtigt, at de kommer på reducerede dagpenge, for ellers har vi et system, hvor man, når man én gang har arbejdet i 6 måneder, mens man har været medlem af en A-kasse i et år, og ca. 2 år efter får et arbejdstilbud på 7 måneder – når det så er overstået, ville man efter gældende lovgivning, efter vores ordning, 2½ år senere falde ned på 70 pct. og derefter på 55 pct. – efter det, der bliver foreslået her, ville kunne fortsætte resten af sit liv på maksimumsdagpenge ved at have arbejdet 1 × ½ år og 1 × 7 måneder. Er det rimeligt, at f.eks. et par, hvoraf den ene har høje indtægter og den anden måske også har en høj uddannelse, altså som har en stor husstandsindkomst, skal have maksimumsdagpenge resten af tilværelsen for at have arbejdet i 2 × ½ år cirka? Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Det er grunden til, at vi fastholder de reducerede dagpenge, og så ved alle jo, at hvis der er nogle af dem, der kommer på reducerede dagpenge, der er i social nød, kan de reducerede dagpenge suppleres med bistandshjælp. Så kommer der netop en husstandsindtægts- og en husstandsformuevurdering ind i billedet, og så bliver de, der kom-

mer på reducerede dagpenge, behandlet lige præcis så rimeligt som de, der er på bistandshjælp. De har en ret, og derudover har de en mulighed. Men det er altså de socialt velbærgede, der kan misbruge systemet, sådan som det er, og sådan som det er skitseret af venstrefløjten, hvorimod vi har taget hånd om de socialt svageste stillede, uden at vi giver den misbrugsmulighed til de velbærgede. Det forsvarer jeg gerne, og det er grunden til, at jeg er modstander både af det ændringsforslag, der var stillet forleden dag, og af det ændringsforslag, der er stillet i dag. Og det er grunden til, at vi er ved at indgå en aftale om, at vi fortsætter med dette system.

Så vil jeg godt sige til hr. Kaj Poulsen, at det er en direkte forkert påstand, når det nu igen, for jeg ved ikke hvilken gang, bliver hævdet, at der er skåret ned på uddannelserne. Det er blevet dokumenteret i Folketinget sort på hvidt igen og igen, at det er der ikke.

Hvis vi tager f.eks. arbejdsmarkedsuddannelserne, har jeg nu, det må vel være for cirka 20. gang, besvaret spørgsmål fra en socialdemokrat om dette, og denne gang ligesom alle de andre gange har jeg besvaret spørgsmålet med at dokumentere kursusuge for kursusuge, område for område, at der sker aktivitetsudvidelser fra 1986 til 1987. Jeg kan altså ikke gøre for, at Socialdemokraterne ikke vil læse de svar, de får, og, hvis de læser dem, ikke forstår dem. Det er ikke mit problem, men hver eneste gang spørgsmålet bliver stillet, fremsender jeg dokumentationen igen, og på et eller andet tidspunkt sætter vi vel så verdensrekord i, at den samme sag er blevet dokumenteret 100 gange inden for én folketingssamling.

For så vidt angår LAMU, som blev nævnt i denne sammenhæng, var det søgningen, der gjorde, at der ikke blev gennemført flere kurser. Vi havde afsat 24 mill. kr. mere i 1986 lige præcis til denne gruppe. De blev ikke brugt, fordi der ikke var søgning nok. Så omdisponerede vi dem og anvendte dem til andre arbejdsmarkedsuddannelser. Tilsvarende på Undervisningsministeriets områder. Der er en lang række kurser, som er blevet aflyst på grund af manglende søgning, men det er altså nogle andre oplysninger end dem, hr. Kaj Poulsen hæfter sig ved, og derfor er hr. Kaj Poulsen ikke interesseret i dem.